

Sailing with
Ganesha

Daisy Wijffels

Sailing with
Ganesha

Een vader, een dochter
&
de Atlantische Oceaan

Een onvergetelijke reis van ruim 9500 NM over de oceaan met Ganesha.

In 2015-2016 waren wij bevoorrecht om samen bijna een jaar rond te varen op de ijzersterke en prachtige Bavaria 37' Exclusive uit 1995; SY Ganesha. Onderweg hebben wij veel meegemaakt, geleerd en gezien. Ik heb al deze avonturen, ervaringen en levenslessen bijgehouden op mijn blog www.daisdreams.wordpress.com.

Deze dagboek verhalen zijn nu gebundeld in dit boek.

Een eerlijke kijk op een prachtig avontuur over schitterende eilanden, meters hoge golven, nieuwe ontmoetingen, storm, totale afzondering en memorabele momenten.

© 2020 Geschreven door Daisy Wijffels
Gast blogger: Paul Wijffels
Derde druk 2020

www.daisdreams.wordpress.com
YouTube 'syganesha'
syganesha@hotmail.com

Voor mijn lieve papa

Weet je nog, die nacht dat we veel te veel rumpunch hadden gedronken?

En dat jij er voor mij was tijdens mijn zeeziekte?

Dat we samen de storm overwonnen?

En we samen vissen vingen en dolfijnen zagen zwemmen?

En van geluk stonden te dansen op het dek?

Inhoud

Deel I

Van Monnickendam tot Portugal

*

De Canarische Eilanden

*

Kaapverdië

Deel II

De Atlantische oversteek van Kaapverdië naar Barbados

Deel III

De Caribbean

Deel IV

De Atlantische oversteek van St. Maarten naar Horta

Deel V

De Azoren

*

De terugreis en het dankwoord

Even voorstellen

Mijn naam is Daisy Wijffels, geboren op 9 januari 1992.

Als kind was ik een bezig bijtje die altijd in was voor avontuur. Met papa ging ik graag kamperen in de Ardennen, op mijn 10e ging ik in mijn uppie op survival kamp in België en op zaterdag trok ik mijn rubberen kaplaarzen aan en was ik bij de scouting te vinden om te kanoën, kampvuurtjes te maken en knopen te leren leggen. Toen ik mijn VMBO-T diploma binnen had ben ik bij mijn ouders in de slagerij gaan werken wat altijd mega gezellig was en waar ik mijn creativiteit kwijt kon. Ik was nog leerplichtig dus ben ik naar de slagersschool gegaan waar ik mijn diploma behaald heb voor het slagersvak.

Met het gezin op vakantie gaan kwam er niet meer van. Als mijn ouders er even tussen uit gingen, hield ik de slagerij draaiende. Zij gingen meestal op zeilvakantie in Griekenland, wat wilde ik graag mee! In 2013 kwam ik, doordat zij in Griekenland aan het zeilen waren in contact met André, een schipper die daar georganiseerde zeilreizen aan het maken was. Ik heb hem opgezocht en mijn eerste zeiltochtje gemaakt, ik was direct verkocht. Dit was ik van plan vaker te doen! Bij thuiskomst ben ik meteen de boeken ingedoken en heb ik mijn klein Vaarbewijs 1 gehaald. Kort daarna ben ik nog een keer naar Griekenland gevlogen voor een zeiltocht met G-adventures langs de Griekse eilanden. Ik werd steeds enthousiaster en heb vervolgens de cursus CWO 1 zeezeilen gedaan bij 'de Zeezeilers van Marken'. Ik wilde meer en meer en heb ook mijn Vaarbewijs 2, Marifoon en RYA ISAF EHBO gehaald.

01-10-2014 was dé dag dat mijn ouders de slagerij konden verkopen na 28 jaar keihard werken. Dat betekende dus ook dat ik geen werk meer had wat ik overigens niet erg vond, want ondertussen had ik veel reisplannen. De eerste reis was een zeiltocht in de Cycladen samen met mijn vader! Wat was het een prachtige reis. In de maanden die volgden heb ik nog een Atlantische oversteek gemaakt van Gran Canaria naar Suriname met SY Bubbles, een prachtige Oyster 625. Wat een fantastische ervaring, dit smaakte naar meer. Eenmaal thuis aangekomen heb ik het vliegtuig weer gepakt naar het zuiden van Engeland waar ik de theorie cursus RYA Yachtmaster Coastal Shore based en de praktijk cursus Dayskipper heb afgerond. Weer een stapje dichterbij het echte zeilen, alleen moest ik nu naast alle theorie die ik al had gaan oefenen, oefenen en nog eens oefenen. Het was alleen nog wachten op onze eigen zeilboot voordat ik dit kon gaan doen. En daar was ze dan eindelijk; SY Ganeshha! Het avontuur kan beginnen!

Mijn naam is Paul Wijffels, geboren op 14 oktober 1959.

Toen ik een jaar of 10 was vond ik in een wei iets wat op een kano leek, nam hem mee naar huis knapte het ding op en reisde af naar de Oranjeplaat om mijn nieuwe trots te water te laten. Helaas had de (waar ik ondertussen achter was gekomen) drinkbak voor koeien niet genoeg drijfvermogen en zonk meteen naar de bodem van het Veerse meer. Omdat mijn vader wel zag dat het water mij erg aantrok, kocht hij een zeiljollekje voor 450 gulden, (die ik in de zomervakantie weer terug moest verdienen met leverworst maken) en heb daarin voor het eerst een zeil gehesen. Echter bleek het zeilen toch iets moeilijker dan ik had verwacht, en belandde diezelfde zomer op zeilschool de viking in Wolphaartsdijk. Het zeilen heeft me daarna nooit meer losgelaten!

In de jaren daarna werden de bootjes steeds groter, een BM 16m2, en een zeiljacht van 8 meter. Toen Jeannette en ik echter onze zaak begonnen in 1986 kwam er van zeilen niets meer terecht, de slagerij had alle aandacht nodig. 5 jaar geleden besloot ik om het zeilen weer op te pakken, maar deze keer besloot ik wel om het Veerse meer voor gezien te houden, als ik weer ging zeilen dan moest het nu wel voor de echt gaan!! Ik ben aan de opleiding zeezeilen begonnen, met alle bijbehorende diploma's en vergunningen. en heb na jaren van kijken en keuzes maken (en budget in de gaten houden!) in september onze zeilboot Ganesha in Monnickendam gekocht. In Middelburg hebben we haar daarna verder klaargemaakt voor het grote avontuur! En nu is het dan zover, jaren heb ik gelezen en gedroomd over een reis rond de wereld, nieuwe contacten en culturen, en voel me een bevoorrecht mens dat ik deze droom samen met Daisy, en dankzij Jeannette die thuis alle zakelijke belangen blijft behartigen, waar kan maken.

Deel I

Van Monnickendam tot Portugal, De Canarische Eilanden en Kaapverdië

Hoofdstuk 1

Vertrek uit Monnickendam

Na twee weken klussen in de haven van Monnickendam is het vandaag eindelijk zo ver. We varen Ganesha naar haar thuishaven; Middelburg. We pakken de auto en rijden om een ontbijtje en boodschappen bij het plaatselijke winkelcentrum. Even de voorraadkastjes vullen voor het vertrek naar Middelburg. Ook krijgt de romp een mooi laagje antifouling* en ook de laatste puntjes worden op de i gezet. We zijn allebei mega benieuwd hoe ze gaat zeilen en we kunnen dan ook niet wachten om te vertrekken. Rond een uur of drie hebben we afgesproken om haar met de hijskraan terug in het water te leggen, dat blijft toch altijd een spannend moment. Maar gelukkig gaat alles goed.. Wat ligt ze er prachtig bij in het water! We werken nog even snel een boterhammetje naar binnen en dan kunnen we eindelijk vertrekken! Helaas is het windstil dus moeten we op de motor naar Amsterdam. Onderweg begint het keihard te regenen, maar dat mag de pret niet drukken. We voelen ons alle twee dolgelukkig om op het water te zijn met onze Ganesha. Onderweg moet er nog getankt worden. Net voor de sluizen van Amsterdam komen we gelukkig een bunkerstation tegen. Hier voorzien we Ganesha weer van brandstof en zo varen we lekker verder richting de sluizen. Net voor de sluizen van Amsterdam komen we er achter dat de Marifoon het niet doet, wat niet ideaal is als je ligt te wachten voor de sluis. Het lijkt er op dat het

- De mast in om de verstaging na te kijken voor het grote vertrek -

een half uurtje gaat duren voor de sluisen open gaan. Aangezien we trek krijgen en het best fris is met al die natgeregende kleding aan zetten we een lekkere schaal nacho's met kaas in de oven. Op het moment dat ik beneden sta gaat de brug ineens open en weer dicht voordat ik het zie. Veel te snel, geen kans dat we er door heen kunnen varen. Shit! Nu moeten we weer een half uur wachten tot ze open gaan. Dus op de to do lijst; marifoon in orde maken! In het donker varen we verder richting 'het IJ', waar we Ganesha aanmeren in de nieuwe haven van Amsterdam. Toevallig gaat daar de volgende dag de Hiswa van start, dus de haven ligt behoorlijk vol. We lopen nog een rondje en we kunnen genieten van onze privé Hiswa! Terug bij de boot maak ik heerlijke wraps en proosten we op onze eerste tocht met Ganesha! Deze maaltijd gaat er goed in en nadat we al onze gevoelens en gedachtes na deze mooie dag met elkaar hebben besproken zien we dat het al 02:00 is. Tijd om te slapen, want om 04:30 gaat de wekker weer! Op naar de thuishaven; Middelburg.

Vandaag staat ons een pittige tocht te wachten. Ik heb toevallig twee dagen achter elkaar vrij van mijn baantje bij de Oase in Domburg, dus is het belangrijk dat we vandaag zo ver mogelijk komen met Ganesha! Via het Noordzee kanaal varen we richting IJmuiden. We zijn nog maar net onderweg en hebben bijna een aanvaring met een pontje. Aiii. We moeten echt nog even wakker worden! We varen door de sluisen bij IJmuiden en ik schrik me rot! Dat rustige kanaaltje hebben we achter ons gelaten en nu zitten we ineens midden op een onrustige Noordzee. Ik sta aan het roer en papa is bezig op het dek met de zeilen. Ganesha gaat enorm tekeer, de golven tillen haar op en smijten haar met een klap weer neer in de wilde zee. Daar sta ik dan, een (voor ons) nieuwe boot, zeilen die we nog nooit op zee gehesen hebben, het is spannend, echt spannend. Ik hou me stevig vast aan het roer en zorg dat mijn life line goed vast zit aan de boot. Zullen de zeilen wel omhoog gaan? Zitten alle lijnen goed vast? Ik probeer tevergeefs naar papa te schreeuwen dat hij voorzichtig moet zijn, die man over boord manoeuvre is toch al weer even geleden. We hobbelen een stukje verder de Noordzee op, ik stuur Ganesha in de wind en de zeilen gaan omhoog. 'Jaaaaaaa!' schreeuwen papa en ik naar elkaar! Wat ziet Ganesha er prachtig uit met de volle wind in haar zeilen! Plots begint de zon te schijnen, de wind komt uit de perfecte richting en we hebben de stroom mee; het belooft een prachtige zeiltocht te worden. Helaas denkt ons evenwichtsorgaan daar na een paar mijl iets anders over, die vind deze wilde Noordzee toch niet zo prettig.

Na een uurtje of twee op de wilde golven pakken we toch het emmertje erbij, wat de rest van de tocht dan ook mijn beste vriend zal zijn. Papa trekt het op zich wel, (ook al ziet hij nu zo geel als de capuchon van zijn Musto jasje). Ik trek het heel wat

minder. Ik krijg het koud en begin te rillen, dus besluit ik om toch even op bed te gaan liggen. Ondanks de intense momentjes met mijn emmertje is het (volgens papa die tevergeefs contact met mij probeert te maken) een schitterende tocht, het kan niet beter. We gaan als een speer! We tikken (we hebben écht alles mee) de tien knopen per uur aan! Wat zijn we trots op onze Ganesha. Rond een uurtje of 17:00 zeilen we langs Domburg, Zoutelande en Dishoek waar Yuri met mijn nichtjes Fay en Lola naar ons staan te zwaaien en ons vast leggen op de camera. Door naar Vlissingen waar ook mama en mijn zusje Evy naar ons staan te zwaaien vanaf de boulevard! Wat is het speciaal om Walcheren vanaf het water te zien. Ondertussen hebben we helaas de stroom tegen, maar we zijn er bijna!! Na de sluisen van Vlissingen, het Kanaal van Walcheren en 4 bruggen verder komen we om 23:00 eindelijk aan in de haven van Middelburg. Wat is het bijzonder om hier binnen te varen. En wat zijn we trots op Ganesha, in één dag van 'Het IJ' in Amsterdam naar de binnenhaven van Middelburg. Ons snelheidsmonster, Wauw!

* Antifouling zorgt ervoor dat (micro)organismen zich niet of slecht kunnen hechten aan de romp waardoor het onderwaterschip glad blijft en vrij van aangroei.

- Ganesha voor de kust van Dishoek. © Yuri Henderikse -

Hoofdstuk 2

Spannend vertrek uit Middelburg

Sinds de aankomst in Middelburg op 1 september in Middelburg zijn we veel aan het klussen om Ganesha vaar klaar te maken. Er moet veel apparatuur geïnstalleerd worden, we moeten inkopen doen om de voorraadkasten te vullen met natuurlijk Calvé pindakaas en hagelslag en persoonlijke zaken moeten geregeld worden, alles voor het grote vertrek. Elke dag maken we er steeds meer ons eigen plekje van en voor mij voelt het al aardig als mijn thuis. Nu Ganesha nog in Middelburg is probeer ik hier zo vaak mogelijk te slapen, ondanks dat ik de volgende ochtend weer moet werken. Wat slaap ik lekker op de boot! Het geschommel, het geluid van klotsend water en 's ochtends langzaam de zon op zien komen door het kleine raampje. Uit bed stappen en ontbijten met warme broodjes uit de oven en een kopje koffie, het lijkt wel vakantie. Heerlijk. De dagen vliegen voorbij en zijn dan ook altijd te kort. Vanaf dag één dat Ganesha in Middelburg ligt hebben we al afgesproken dat ik de mast in zou gaan als het windstil is zodat ik alles kan checken. Uiteindelijk doen we dit de dag voor vertrek voordat ik moet gaan werken nog even snel (om aan te geven hoeveel er iedere dag moet gebeuren en we eigenlijk tijd te kort komen). Maar met een beetje vertraging, mede door alle leuke spontane bezoekjes van iedereen, is het lijstje toch afgewerkt. Papa kan vertrekken! Ik wil nog even iedereen bedanken voor de bezoekjes. Dit vinden wij zóooo mooi aan het bootleven, de deur staat altijd open, iedereen wipt even langs voor een kopje koffie of een blik bier en een goed gesprek. Het is een ontmoetingsplek, voor bekende en onbekende.. En niet te vergeten; bedankt voor jullie klus hulp tijdens het nuttigen van het kopje koffie/ biertje, dat is natuurlijk de andere kant als je even langs komt op de boot, er is áltijd wel iets te doen, haha!

Na een gezellige tijd in Middelburg is het op 26 september zo ver; Papa vertrekt met Ganesha naar het zonnige zuiden. Omdat ik nog moet werken bij de Oase zeilt Henk, zijn zeilmaatje mee die hij heeft leren kennen tijdens de cursussen van de Zeezeilers van Marken. Om 10:00 's ochtends liepen Evy, mama en ik naar de haven waar we afscheid nemen van Papa en Ganesha. Met zijn allen stappen we aan boord en varen de box uit. Nog geen tien meter verder horen en voelen we ineens een harde klap en we schrikken ons dood: 'het kan toch niet waar zijn dat het hier al foute boel is he'. Boskalis is bezig met baggeren in de grachten van Middelburg. Overal op de bodem liggen buizen die ze hierbij nodig hebben. Helaas is er een buis los geschoten van de bodem en aangezien wij dieper liggen dan de gemiddelde boot die daar op dat moment ligt, komen wij als eerste de buis tegen. Heel toevallig is Evy aan het filmen omdat het toch even een speciaal

moment is om met zijn allen weg te varen uit de thuishaven. Wat een klap zeg. Helaas kunnen we hier niks doen en niks checken. De volgende stop gaat papa dit zeker wel doen. Verzekeringswerk! Bekomen van de schrik varen we verder, de bocht om, richting de draaibrug. Oma zwaait nog vanuit haar appartement en nu is het echt tijd voor ons om van boord te gaan en Papa en Henk achter te laten. Even toeteren met de sloophoorn en daar gaan ze dan, de start van het mooie avontuur die voor mij nog even op zich laat wachten. Het plan voor papa is om richting Brest te varen. Zo snel mogelijk. En dan afzakken richting het zuiden, met als volgende bestemming; de zon!

- Ganesha & papa uitzwaaien in Middelburg -

Hoofdstuk 3

De golf van Biskaje en de Azoren

De dagen na het vertrek van Ganesha zijn gek. Papa weg, ontmoetingsplek weg. Wat een stilte. Het aftellen is voor mij nu wel écht begonnen. Iedere werkdag is er weer één dichter bij de start van mijn reis. Voor ik het weet is het zo ver en heb ik mijn laatste werkdag bij de Oase in Domburg. Wat heb ik hier een gezellige tijd gehad met al mijn lieve collega's!

Toen ik in april in de Azoren was heb ik een filmpje gemaakt over dit prachtige eiland midden in de oceaan. Dit filmpje werd gedeeld door I Love Azores, een populaire website in de Azoren. Binnen no time was mijn filmpje 20.000 keer bekeken, kreeg ik ineens berichtjes en vriendenverzoeken op Facebook van Portugezen én won ik als klap op de vuurpijl een reis voor twee personen inclusief vlucht en hotel naar een plek in Portugal naar keuze bij Visit Portugal! Nou, die keuze was niet moeilijk en natuurlijk wilde ik weer terug naar de Azoren. Toen ik hoorde dat ik 4 oktober mijn laatste werkdag had heb ik meteen contact opgenomen met het bedrijf en hebben ze voor mij meteen een vlucht geregeld! Zo tof! Ik heb mijn mama mee genomen naar Sao Miguel om haar te laten zien waarom ik het hier zo heerlijk vind. De mensen zijn zo gastvrij en de natuur is prachtig. Ik zou hier best kunnen wonen, maar eerst staat er een fantastisch avontuur op mij te wachten. Als ik er aan denk gaat er gezonde spanning door mijn lijf. Papa is gister aangekomen in La Coruña, Noord Spanje. Ze vertelde mij dat het een mooie tocht was over de Golf van Biskaje. Onderweg kwamen de dolfijnen nog even gedag zeggen. Ik blijf denken dat ze niet bestaan na alle zeiltochten die ik al gemaakt heb zonder ook maar één dolfijn te zien. Zelfs de Atlantische Oceaan overgestoken, maar ze lieten zich niet zien hoor. Volgens papa werkt het als je aardbeienkoekjes over boord gooit. Ik ben daar nog niet zo zeker van. En voorlopig zijn Papa en Henk de gelukkige die de dolfijnen hebben mogen ontmoeten! Wat is het plan nu? Mama en ik zijn hier nu een weekje samen. Vrijdag gaat zij naar huis en blijf ik hier nog even hangen. Tegen de tijd dat papa in de buurt van Lissabon is vlieg ik die kant op en gaan we samen verder richting Madeira en de Canarische eilanden. Begin december komt Carlo ons daar op zoeken voor een paar dagen en eind december vliegen papa en ik even naar huis om thuis kerst te vieren. Na de feestdagen gaan we weer terug naar Ganesha en dan gaat het echte avontuur beginnen!

Hoofdstuk 4

Van Spanje naar Portugal!

Zo; daar zijn we weer. Er is alweer een week voorbij, dus even een korte update. Ik zit nog steeds in de Azoren, Sao Miguel, en papa is ondertussen aangekomen in Porto, Portugal. De aanloop naar Porto op de Douro was nog even een spannend momentje voor papa en Henk, in het donker met twee knopen stroom tegen de haven binnen varen! Maar nu zitten ze iedere ochtend heerlijk in het zonnetje aan een ontbijtje, en natuurlijk kan de Portugese lekkernij niet ontbreken; Pastel de Nata! Het is nu nog lastig om over de zeilavonturen te schrijven, want die maak ik op dit moment natuurlijk niet mee. Zo af en toe krijg ik eens een berichtje van papa hoe het gaat, maar echt gedetailleerd is het niet, daar heeft hij geen tijd voor; hij is te druk bezig met genieten! En terecht. Er is in de tussentijd al een hoop gesneuveld aan boord. Het begon natuurlijk al in Middelburg met de buis van Boskalis waar we tegen aan waren gevaren. De boot is in Frankrijk uit het water gehaald en we hebben wel degelijk schade opgelopen. Helaas geeft Boskalis niet toe dat het hun fout was, volgens Boskalis lag het niet aan de buizen die zij geplaatst hebben. Ze willen dus niet voor de schade opdraaien die wij opgelopen hebben. Nu weet je dat als je gaat zeilen het nooit stopt met het onderhoud aan boord. Ze zeggen ook wel; 'koop een boot en werk je dood'. Maar dat doen we natuurlijk met alle liefde, want je krijgt voor al het harde werken zoveel prachtige momenten terug! Het is altijd geven en nemen in het leven. Nog even en dan vaart Papa van Porto naar Lissabon. Zodra hij daar aankomt vlieg ik richting Lissabon en kan ik de avonturen die we samen mee gaan maken eindelijk met jullie delen!

- Een reis gewonnen naar de prachtige Azoren, nog even genieten met Mama -

Hoofdstuk 5

Spannende kajak tocht naar Ilhéu da Vila én de strijd die ik aanging met een octopus om mijn Go pro

Wat vliegt de tijd! Al weer bijna drie weken geleden had ik mijn laatste werkdag bij de Oase. Het is alsof het gister was, maar in de tussentijd heb ik al een hoop avonturen meegemaakt. Tijd om afscheid te nemen van al mijn lieve collega's. De zomer is voorbij gevlogen! Een week van te voren hoorde ik dat ik tóch eerder mocht stoppen en zo stapten Mama en ik in het vliegtuig naar de Azoren. Maar eerst; afscheid nemen van Evy, mijn lieve zusje, die voor twee maanden als au pair naar Nice vertrekt. Hier in de Azoren genieten mama en ik iedere dag met volle teugen! Zon en strand, bier en gezelligheid, relaxen en wandelen, deze vakantie heeft alles! De week gaat veel te snel voorbij en voordat ik het weet sta ik Mama al uit te zwaaien op het vliegveld van Ponta Delgada. Doe Mama, tot over twee maanden!

Papa vaart met Ganesha richting Lissabon, dus is het voor mij een beetje omslachtig om eerst naar huis te vliegen. Het is dus makkelijker om in de Azoren te wachten (wat voor mij geen straf is) tot papa de ETA (estimated time of arrival) weet. Ik ben heerlijk aan het genieten in de Azoren. Dit keer ontmoet ik Milou, een meisje uit Nederland, die in de Azoren woont en studeert. Het klikt direct vanaf de eerste dag en we hebben samen veel lol. Verder geniet ik vooral van de rust. Ik vind het heerlijk om zomaar rond te rijden en een eiland te ontdekken met een muziekje op de achtergrond. Papa weet intussen wanneer hij aan komt in Lissabon, dus heb ik direct mijn vlucht geboekt.

Op 21 oktober om 18:05 vertrok mijn vlucht vanaf Ponta Delgada naar Lissabon. Dus heb ik 's ochtends met Milou afgesproken om wat gezelligs te gaan doen; kajakken. Van Vila Franca do Campo naar Ilhéu da Vila. Iedereen verklaart ons voor gek, maar het moet gebeuren, dus vertrekken wij met onze kajaks en tas gevuld met Go pro, camera's en telefoon richting Ilhéu da Vila om al het moois daar vast te leggen op beeld. Na een pittige kajak tocht door de deining van de Atlantische Oceaan komen we aan bij het eiland. Bij aankomst zie ik dat de wind op de ingang van het eiland staat, o jee. We moeten uiteindelijk ook nog terug, tegen de wind en de golven in. Zorg voor later denk ik, terwijl ik het eiland binnen kajak. De kajaks leggen we veilig op de kant, maar niet zonder slag of stoot. Milou heeft al zin in een duik, ze loopt, tijdens het recht leggen van de kajak; hoppa achteruit, van de kant af, het water in. Gelukkig hebben we de tas met camera's al veilig op de kant gelegd en ik moet heel veel moeite doen om mijn lach in te houden, niet wetende wat mij later zou overkomen. Ilhéu de Vila is een klein

paradijselijk eilandje en is 4000 jaar geleden ontstaan. Het is de krater van een oude, gezonken vulkaan en ligt tegenover het dorp Vila Franca do Campo. Het is niet alleen een prachtig stukje beschermd natuurgebied waar de vogels in holletjes aan het broeden zijn en waar het prachtig groen is, ook de wereldkampioenschappen Red Bull Cliff Diving worden hier georganiseerd. En dan heb ik het nog niet eens over het uitzicht wanneer je naar boven klimt. We wandelen en klimmen over het eiland en na een aantal prachtige foto's is het tijd om terug te kajakken, want ik heb nog wat dingen die ik moet regelen voordat mijn vlucht naar Lissabon vertrekt. De kajak gaat terug het water in, Milou neemt de tas mee in de kajak en ik heb de Go pro in mijn handen om nog een laatste foto in de kajak met het eiland op de achtergrond te maken. De wind is ondertussen nog wat toegenomen, de golven zijn hoger en de stroming sterker. De uitgang van het eiland ziet er spannender uit dan toen we aankwamen en ik voel de spanning stijgen. We moeten het perfecte moment afwachten om door de opening van het eiland te kajakken, anders slaan we om...

Ik lig voor de uitgang van het eiland, het water ziet er nu redelijk vlak uit en ik ga er voor! Full speed vaar ik op de uitgang af, maar daar, net om de bocht, komt er toch ineens een enorme golf mijn kant op! Ik heb veel te veel snelheid, kan niet meer afremmen, de golf breekt, mijn kajak gaat horizontaal op de golf en daar lig ik dan, ondersteboven met mijn kleding aan in de Atlantische Oceaan.... NEEEEEE MIJN GO PRO is het eerste wat ik denk! Op het moment dat mijn kajak weer recht ligt, besef ik het al. Op alle liters water die in de kajak zijn gelopen, is de kajak leeg. Weg is mijn Go Pro. Op de bodem van de Atlantische Oceaan. Gelukkig zit Milou, met onze tas met telefoons en camera's, veilig en droog, in het midden van de opening van het eiland, in haar kajak. Met mijn natte kleding aan, naast een met water volgelopen kajak probeer ik mijn Go Pro te zoeken. Dat gaat niet al te best aangezien iedere golf die binnen komt direct breekt, precies op de plek waar ik omgeslagen ben, dus kan ik onmogelijk zien hoe diep het is en wat er op de bodem ligt. Milou werkt voor Terra Azul, het whale watch bedrijf van Sao Miguel, wat naast een van de duikverenigingen zit. Via haar vriend die zij kan bellen met de telefoon die droog en veilig in de tas zit komen we aan het nummer van de duikers die om de hoek van het eiland toevallig aan het duiken zijn. In eerste instantie krijgen we ze niet te pakken. Tot het ineens lukt! Helaas zijn ze net terug in Vila Franca, maar zo lief als iedereen in de Azoren is, komt er toch een boot onze kant op om mij te helpen met het vinden van mijn Go Pro, yes! Daar komen ze, wat een opluchting! Ze geven mij direct een wetsuit, flippers, duikbril en snorkel. Hoppa, ik duik het water weer in, opzoek naar mijn Go Pro. Het is niet makkelijk zoeken op de bodem tussen alle stenen en het onderwaterleven. Na lang zoeken zie ik een touwtje bewegen op de bodem van de Oceaan. Dat moet mijn Go Pro zijn! De booteigenaar roept naar mij dat ik snel moet zijn want we

kunnen niet te lang in het eiland blijven dobberen, het wordt eb, geen tijd te verliezen dus. Ik duik naar de plek waar ik mijn Go Pro touwtje zie bungelen en denk; goh, hoe kan het nou dat mijn Go Pro onder een steen terecht gekomen is. Ik kom dichterbij het touwtje en de steen, en ineens zie ik het. Dit is geen steen... Het is een octopus die zich aan mijn Go Pro vastgezogen heeft met zijn zuignappen! Hij is zó angstaanjagend groot! Ik schreeuw naar Milou dat er een octopus op mijn Go pro zit die zeker een halve meter groot is! Ik vraag aan de duikers of ze iets hebben om die octopus van mijn Go pro af te krijgen, maar het enige wat ze zeggen is kom op Dais! Opschieten! We moeten hier nu echt weg met de boot! Ik moet dus wel de strijd aangaan met de octopus om mijn Go Pro terug te krijgen. Ik verzamel al mijn moed, duik naar de bodem pak het touwtje en trek en schud met grof geweld de octopus van mijn Go Pro af! Ik heb gewonnen! De Go Pro is weer van mij! De octopus, die dacht zijn liefde van zijn leven in mijn Go Pro gevonden te hebben, zwemt verdrietig weg. Ik klim terug op de boot en met 60 km per uur vliegen we over het water terug naar Vila Franca waar ik eerst een warme douche neem en mijn kleding in de droger gooi. Ik moet snel afscheid nemen van iedereen en als een speer richting het vliegveld, op naar Lissabon! Ik heb uiteindelijk 2,5 uur vertraging, wat niet erg is. Even bijkomen van deze spannende dag.

Eenmaal aangekomen in Lissabon zoek ik Duarte op, een vriend die ik eerder dit jaar in Sao Miguel heb ontmoet. Samen gaan we naar Bairro Alto, de straatjes met de leukste cafés in het oude gedeelte van Lissabon, waar we tot vroeg in de morgen lol hebben. De volgende ochtend brengt Duarte mij met de auto naar de marina van Cascais waar papa en Ganesha op mij liggen te wachten. Ik trakteer papa op verse sardientjes met een heerlijke karaf koude sangria en we kletsen bij over alles wat we meegemaakt hebben. Aansluitend lopen we naar de supermarkt om boodschappen en 's avonds koken we een heerlijke eerste maaltijd op Ganesha. Ik ben doodmoe en val heerlijk schommelend, in mijn eigen bedje, in slaap.

Wat is het heerlijk wakker worden in mijn eigen slaapkamertje. Het voelt zo goed. Papa is al eerder wakker en heeft verse broodjes gehaald bij de Padaria. Na een heerlijk ontbijtje in de Portugese zon heb ik mijn tassen en de verhuisdoos uit gepakt en heb ik alles een plekje gegeven. Kopje koffie tussendoor en aan de slag! Ganesha moest gepoetst worden en de motor kreeg een beurt. Oude olie eruit, nieuwe erin, oliefilter en de impeller vervangen, hij is weer helemaal tip top in orde.